

ÇOCUĞUMUN EV ÖDEVLERİNİ SEVMESİNİ NASIL SAĞLAYABİLİRİM?



Çocuktan ev ödevlerini sevmesini beklemek sanırım ondan çok fazla şey istemektir. Ama dersi görev olarak kabul etmesini sağlayabilirsiniz.

Yerine ödevini yapmamak şartıyla, ona yardım etmek için mümkün olduğu kadar çok zaman ayırın.

Çocuğun ödevinin bir an önce bitmesi için telaşlandığını gören bazı ana baba, ödevi kendileri yapıp kurtulmayı daha kolay bulur.

Bunun hiçbir olumlu yönü olmadığı gibi, çocuğa yardım etmekte sayılmaz. Yapılacak en iyi şeylerden biri, ödev yapmayı gündelik bir alışkanlık haline sokacak bir düzen kurmada çocuğa yardımcı olmaktır.

Bu düzen, çocuğun ödevlerini çok geç olmayan uygun bir saatte yapmasını gerektirmekle beraber, size uygun ve çocuğun diğer faaliyetlerini aksatmayacak şekilde olmalıdır.

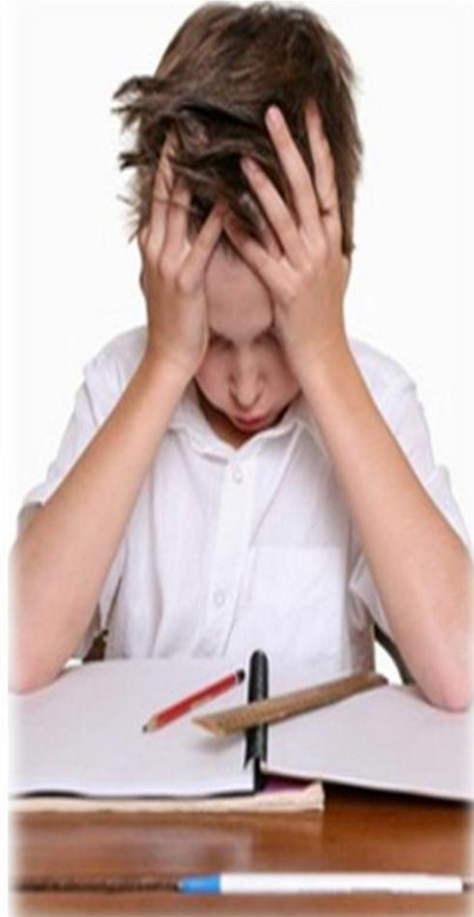
Bu arada çocuğa sakin ve düzenli bir ortam sağlamak da ödevlerini hazırlamasında yardımcı olacaktır.

Çocuğun ödevlerini benimsemesi ya da kaçınılması gereken bir angarya gibi görmesinde sizin tutumunuzun etkisi çok büyük olacaktır.

Eğer siz, ev ödevini hoşça gitmeyen bir zorunluluk olarak görüyor ve yapılması için cezalandırıcı bir tavır takınıyorsanız, çocukta ev ödevinin sevilmesi değil, yapılması gereken can sıkıcı bir iş olduğu düşüncesini uyandırabilirsiniz.

Öte yandan çocuğun ödevlerini yapmasına yardım eder ve bu yardımı gerektiği şekilde yaparsanız, ev ödevi ilgi çekici, uyarıcı, hatta eğlendirici bir uğraş haline gelir.

Böyle olduğunda çocuk, ödevini zevkle yapacak ve bitirdiğinde memnunluk duyacaktır.





OKULA GİDECEK ÇOCUĞA NELER SÖYLEMEK GEREKİR?

Genellikle çocuklar okula gitmek için sabırsızlanırlar.

Bu, hem üç yaş dolaylarında anaokuluna gidecekler hem de beş yaşında hazırlık okuluna gidecekler için geçerlidir.

Çocuğunuz her halde okula giden kendinden büyük bir çocuk tanıyor ve aynı şeyi yapabilmek için hevesleniyordur. Size düşen görev, ilgisini kamçulamak değil, duyacağı endişeyi azaltmaktır.

Çocuğu okula hazırlarken orada karşılaşacağı somut gerçeklerden söz edin.

Ona okula ne zaman gideceğini, okulda neler yapacağını, eve ne zaman ve nasıl döneceğini söylemeniz; okulun ne harikulade bir yer olduğu, orada ne kadar çok eğleneceği ve ne cici çocuklar tanıyacağını söylemenizle vereceğiniz bilgiden daha yerinde, açık seçik ve aydınlatıcıdır.

İyimser beklentiler, yalnızca bir yorum olmaktan öteye gitmeyebilir ve karşılaşacağı şeylerin açıklaması olmaktan belki de çok uzaktır.

Ona kesin gerçeklerden söz etmediğinizde, söylemiş olduklarınızı kendi düşünceleriyle söyleyerek gerçeklerden çok uzak bir okul kavramına varacaktır.

Örnek olarak size, ailesini tanıdığım ve kendisine okulun çok eğlenilecek bir yer olduğunu söylediği halde, okulun ilk gününde annelerini isteyip ağlayan, kendisiyle oynamaya hiç yanaşmayan çocuklarla karşılaştığı için büyük bir düş kırıklığına uğrayan bir çocuğu verebilirim.

Söylenmiş olanlarla karşılaştığı gerçeğin arasındaki uçurum nedeniyle, onu zaman geçtikçe işlerin düzeleceğine inandırmak son derece güçtü. Kanısınca, kendine söylenenlerde en küçük bir gerçek payı olmadığı gibi, ikinci gün okulun farklı olabileceğine inanması için de hiçbir neden yoktu.

Çocuğunuza, okulda öğretmen ve diğer öğrencilerle kalacağını ders gününün sonunda onu almaya geleceğinizi söylemeyi unutmayın.

Ayrıca, ilk gün kendini yapayalnız ve mutsuz hissedebileceğini, fakat bir kaç gün içinde okula alışacağını da belirtmenizde yarar vardır.

Bu arada bazı çocukların anneleri giderken ağlayabileceğini söyleyin.

Ona karşılaşa bileceği her şeyi anlatın ki bu olaylar gerçekleştiğinde şaşırıp paniğe kapılmasın.

Ona toz pembe bir resim çizerseniz, endişe duyabileceği bir durumla karşılaştığında düş kırıklığı onu öylesine sarsa bilir ki bu ruhsal durumda ne öbür çocuklarla oynamaya ne öğretmeniyle konuşmaya ne de anlatılan dersle ilgilenmeye istek duyar.

Bu arada okulun açılışından birkaç gün önce öğretmenin sizi evinizde ziyaret etmesinin yararlı olacağını da belirtelim.